

Full diocesà

1 de febrer del 2026

p5 —Divendres, VII Conferència torrasiana

p7 —Suport i condol a les víctimes de l'accident ferroviari

Instruments de l'ànima avui a Vic

Vic acull *Instruments de l'ànima avui a Vic*, un projecte cultural impulsat pel MEV, Museu d'Art Medieval, que proposa una reflexió sobre les formes contemporànies de l'espiritualitat a partir del diàleg interreligiós, l'art contemporani i la participació comunitària.

El projecte neix com una prolongació i actualització de l'exposició *Instruments de l'ànima. Matèria i esperit en la Catalunya medieval*, presentada al MEV, i trasllada la mirada cap al present per explorar quines espiritualitats conviuen avui a la ciutat de Vic, quines confessions hi són actives i quins objectes, rituals o pràctiques actuen com a instruments de mediació amb el transcendent.

Instruments de l'ànima avui a Vic és el resultat d'un pro-

cés de diàleg sostingut durant més d'un any amb diverses comunitats religioses presents a la capital d'Osona. Aquest treball ha permès de conèixer els seus instruments espirituals, rituals i maneres d'entendre la relació amb el sagrat, identificant punts en comú sense diluir la singularitat de cada tradició. El projecte compta amb la participació de comunitats musulmanes, catòliques, adventistes del setè dia, evangèliques i sikhs, així com de practicants del budisme, el xamanisme i l'animisme. La mediació amb les confessions religioses s'ha dut a terme amb el suport del Casal Claret i del Departament de Ciutadania de l'Ajuntament de Vic, amb la col·laboració de nombroses entitats culturals i socials de la ciutat. (Continua a la p. 4.)

«La resta d'Israel buscarà refugi en el nom del Senyor»

Diumenge IV durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia de Sofonies

Busqueu el Senyor, tots els humils del país que compliu els seus preceptes; busqueu la bondat, busqueu la humilitat. Potser així quedareu protegits el dia rigorós del Senyor. Deixaré en el teu país un poble humil i pobre. La resta d'Israel buscarà refugi en el nom del Senyor. No faran injustícies ni mentiran, no tindran una llengua enganyadora. Podran pasturar i reposar sense que els inquieti ningú. (2,3,12-13)

Salm responsorial

Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. [145]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, mireu qui sou els qui heu estat cridats: als ulls dels homes, sou pocs els instruïts, sou pocs els poderosos o de família noble. Déu, per confondre els savis, ha escollit els qui el món té per ignorants; per confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils i els qui, als ulls del món, són gent de classe baixa, gent de qui ningú no fa cas; per destituir els qui són alguna cosa, ha escollit els qui no valen per a res; així ningú no pot gloriar-se davant Déu. Però vosaltres, per obra de Déu, teniu en Jesucrist tot el que sou, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santedat i la nostra redempció, perquè, tal com diu l'Escriptura: «Si algú es gloria, s'haurà de gloriar del Senyor.» (1,26-31)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren. Llavors es posà a parlar i els instruïa dient:

«Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu.

Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meva, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.» (5,1-12a)

«Als ulls dels homes, sou pocs els instruïts, sou pocs els poderosos o de família noble. Déu, per confondre els savis, ha escollit els qui el món té per ignorants; per confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils...»

«Feliços els pobres en l'esperit...»

Andrey Castrillón, prev.

Després de presentar Jesús recorrent Galilea, anunciant el Regne de Déu i guarint els malalts, l'evangeli de Mateu ens convida a aturar-nos i a escoltar-lo com a Mestre. El Sermó de la Muntanya recull el cor del seu missatge i mostra el camí que tot seguidor seu ha de recórrer. No és un discurs teòric, sinó una paraula adreçada a persones concretes, amb alegries, límits i ferides reals.

Les benaurances obren aquest discurs com una clau de lectura. Jesús les va repetir sovint, en formes diverses, perquè parlaven de la vida tal com és. Per això, en lloc d'idealitzar el patiment o la fragilitat humana, parla d'experiències que ens són properes: sentir-nos petits, no tenir-ho tot controlat, carregar preocupacions, indignar-nos davant la injustícia o cansar-nos de conflictes que desgasten. En cada benaurança hi ha una promesa que apunta al Regne amb la certesa que Déu sosté la nostra vida. Aquestes paraules són també el mirall de la vida de Jesús, perquè ell mateix va viure-les amb total coherència. Per això, més que una llista d'exigències, les benaurances conviden a entrar en aquesta manera de viure i de confiar en Déu. El Regne del cel que promet Jesús és la conseqüència d'una felicitat viscuda en la fidelitat al projecte diví.

La instrucció de Jesús ens mou a preguntar-nos on cerquem la felicitat quan estem cansats, insegurs o desorientats. Sovint provem camins que prometen molt i omplen poc. Jesús ens proposa un altre ritme: viure amb senzillesa, deixar espai a Déu, comprometre'ns amb la justícia, cuidar les relacions i no renunciar a la pau. Si fem aquest camí plegats, encara que sigui amb passes petites, el Regne ja comença a fer-se present en el nostre dia a dia.

La imatge

Se sol dir que les benaurances que Jesús proclama davant els seus deixebles manifesten qui és ell mateix, quina doctrina anunciarà en la seva predicació i la seva vida i quina esperança promet als qui el seguiran. No va desencaminat qui les aprèn de memòria —com sabem de cor el parenostre—; li poden servir per a la pregària personal i per a la lectura dels diversos passatges bíblics.

El sermó de la muntanya (1656).
Claud Lorrain

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

2 dilluns

La Presentació del Senyor
La Purificació de la Benaurada Verge Maria (La Candelera)
Jornada Mundial de la Vida Consagrada
—Santa Aida, mr.
Mt 3,1-4 o bé He 2,14-18 / Salm 23 / Lc 2,22-40

3 dimarts

—Sant Blai, bisbe i mr.
—Sant Òscar (Anscari), bisbe
2S 18,9-10.14b.24-25a.30-19,3 / Salm 85 / Mc 5,21-43

4 dimecres

—Santa Joana de Valois
2S 24,2.9-17 / Salm 31 / Mc 6,1-6

5 dijous

—Santa Calamanda, patrona de Calaf
—Santa Àgueda (o Àgata), vg. mr.
1R 2,1-4.10-12 / 1Cr 29 / Mc 6,7-13

6 divendres

El Santíssim Misteri de Cervera
—Santa Dorotea, vg. mr.
—Sant Pau Miki i companys mrs.
Sir 47,2-13 / Salm 17 / Mc 6,14-29

7 dissabte

—Sant Ricard, rei
Beat Pius IX, papa
1R 3,4-13 / Salm 118 / Mc 6,30-34

8 diumenge V de durant l'any / Cicle A

Col·lecta de la Campanya contra la fam en el món
—Santa Josefina Bakita, rel.
—Sant Jeroni Emiliani, fund
Is 58,7-10 / Salm 111 / 1C 2,1-5 / Mt 5,13-16

Un projecte que uneix art, rituals i comunitats religioses

Redacció

(Prové de la pàgina 1.)

El nucli artístic del projecte és l'exposició *Instruments de l'ànima avui a Vic*, que es presenta al Museu de l'Art de la Pell (Sala d'Exposicions del Centre Cultural Joan Triadú), a cura de Glòria Picazo. La mostra reuneix cinc artistes contemporanis —Valentina Alvarado Matos, Fito Conesa, Mariona Moncunill, Laia Solé i Pep Vidal— que han desenvolupat les seves propostes a partir de processos de recerca,

diàleg i cocreació amb les comunitats religioses. Les obres se situen en un enfocament processual i relacional, en què l'art contemporani actua com a espai de mediació cultural i de trobada entre veus, creences i experiències diverses.

Més enllà de l'exposició, *Instruments de l'ànima avui a Vic* es desplega per diferents espais de la ciutat amb una programació d'activitats artístiques i participatives, que inclou tallers, accions rituals en la natura, concerts, sessions d'escolta, narracions orals, rutes per jardins espirituals, instal·lacions artístiques i formats com la «Biblioteca humana» o una ràdio itinerant, convertint l'urbs en un espai actiu de diàleg intercultural.

El projecte inclou també la realització del documental *Instruments de l'ànima*, que posa el focus en el procés de treball com a element central. La peça retrata el camí recorregut des dels primers diàlegs amb les confessions religioses de Vic fins a la concreció de les obres, destacant els processos de cocreació i les relacions humanes establertes entre artistes, comissariat i comunitats. El documental es planteja com una obra pausada i sensible, centrada en un conjunt de personatges que actuen com a fil conductor, i vol esdevenir una eina de referència per a museus i institucions interessats en projectes inter-religiosos i participatius. És produït per La Kaseta, empresa especialitzada en documentals socials, i coproduït amb CaixaForum+, la plataforma audiovisual de la Fundació La Caixa, que n'és el soci principal. (Més informació al web del MEV)

Diumenge vinent, Campanya contra la Fam

S'acosten els dies de la LXVII Campanya contra la Fam, amb el lema «Declara la guerra a la fam». Divendres vinent, dia 6 de febrer, és el dia del dejuni voluntari. I el diumenge següent, la jornada nacional de Mans Unides amb la col·lecta en tots els temples per aquesta intenció. En donarem més informació en el pròxim Full.

VII Conferència Torrasiana: fra Valentí Serra parlarà de «La tradició catalana»

Redacció

La Causa Torras i Bages, juntament amb l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic, organitzen la VII Conferència Torrasiana en memòria del Venerable Doctor Josep Torras i Bages, figura clau del pensament català i referent espiritual. L'acte se celebrarà el divendres dia 6 de febrer a les vuit de vespre a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri de Vic, i començarà mitja hora abans amb una missa en memòria del bisbe Torras i Bages. Enguany la conferència anirà a càrrec de fra Valentí Serra de Manresa, el qual parlarà sobre *La tradició catalana*: el seu missatge i els seus reptes.

Durant la seva intervenció, fra Valentí posarà en relleu com la posteritat de Torras i Bages està íntimament vinculada al llibre esmentat, una obra fonamental que reivindica la influència de l'Església en la formació de l'esperit català. Aquest llibre s'erigeix com a alternativa al corrent secular emergent de l'època, que pretenia desvincular completament la societat i l'individu de Déu. La conferència explorarà com el missatge de Torras i Bages continua essent una guia útil per a afrontar moments d'incertesa i desafiaments històrics amb coratge i saviesa.

Fra Valentí Serra, nascut l'any 1959 en una família cristiana del Bages, va ingressar en els caputxins de Catalunya

en 1980 i va fer la professió religiosa en 1982. Ordenat sacerdot en 1987, va completar els seus estudis amb llicenciatura i doctorat en història moderna, centrant-se en la vida i espiritualitat dels framenors caputxins. Com a historiador, arxiver i director de la Biblioteca Hispano-Caputxina, ha publicat nombrosos llibres i articles sobre els caputxins i la cultura popular catalana, incloent-hi gastronomia conventual, tradicions remeieres i pietat popular. Actualment resideix al convent de Sarrià, és redactor del *Calendari de l'Ermità* i col·labora en diverses revistes científiques i congressos especialitzats, consolidant-se com una de les veus més autoritzades en història eclesiàstica i cultura catalana.

Actes de la XXX Jornada de la Vida Consagrada

Avui diumenge, dia 1, a les 5 de la tarda, trobada de religiosos i religioses a Manresa. Al Centre d'espiritualitat de la Cova de Sant Ignasi.

Demà dilluns, a les 7 del vespre, missa a la catedral presidida pel nostre bisbe.

La torre de Jesucrist, clau teològica i simbòlica del projecte de Gaudí

La basílica de la Sagrada Família ha iniciat un nou cicle de conferències teològiques dedicades a aprofundir en el significat espiritual i teològic del projecte de Gaudí. La primera sessió ha comptat amb la intervenció de l'arquitecte director Jordi Faulí, que ha explicat l'arquitectura de la torre de Jesucrist, la més alta del temple, concebuda com a culminació simbòlica i estructural del conjunt i coronada per una gran creu lluminosa que expressa la centralitat de Crist.

Tot seguit, el filòsof i teòleg Francesc Torralba ha ofert una lectura teològica i simbòlica de la torre, destacant-ne l'eix cristològic i trinitari. Ha definit la Sagrada Família com

una «obra d'art total» que reflecteix l'espiritualitat cristiana de Gaudí, amb Crist al centre. La torre simbolitza la unió entre el cel i la terra, el davallament de Déu i l'elevació de l'ésser humà, i s'organitza interiorment en tres nivells amb una clara lectura trinitària que culmina en la Creu, signe de l'amor total de Déu manifestat en Jesucrist.

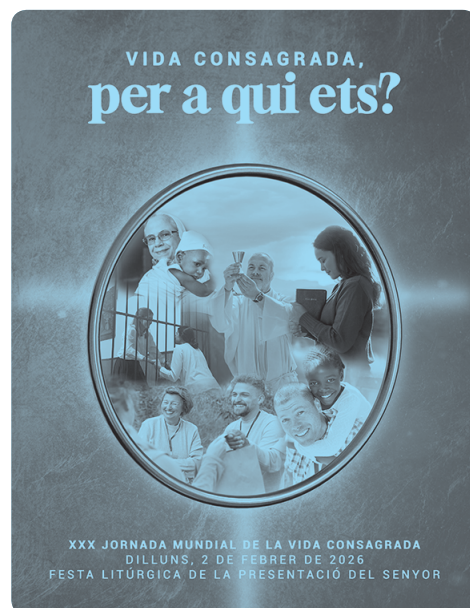
La segona sessió del cicle tindrà lloc el pròxim 12 de febrer, amb les intervencions dels doctors Joan Torra i Armand Puig. Tots aquests actes s'emmarquen en els actes commemoratius del centenari de la mort d'Antoni Gaudí que tindran lloc durant el 2026.

Per a qui ets?: demà, Jornada de la vida consagrada

La XXX Jornada Mundial de la Vida Consagrada, que se celebrarà demà dilluns dia 2, en la festa de la Presentació del Senyor, porta per lema «Per a qui ets?».

El missatge episcopal aborda qüestions com els desafiaments de la vida consagrada, el servei als altres i la seva relació amb el recent Congrés de Vocacions, convidant a mirar la vocació no solament des de la identitat personal sinó en relació amb els altres i amb Crist. Fa un any es va celebrar aquest esdeveniment que porta una missatge vigent: la vida consagrada ha de continuar construint la cultura vocacional per a prendre consciència que cada consagrat és una vocació per a la missió.

En la mateixa línia, «A qui crides?», «A qui cerques?» i «A qui serveixes?» són els tres interrogants que desenvolupen els bisbes de la Comissió en el seu missatge.

Suport a les víctimes del greu accident ferroviari

Redacció

L'Església ha expressat el seu profund condol per les víctimes del greu accident ferroviari ocorregut a Adamuz (Còrdova), quan un tren d'Iryo va descarrilar i va envair la via contrària, xocant amb un altre comboi d'Alvia.

En un missatge de condol, la CEE ha manifestat la proximitat a les famílies de les víctimes i el desig d'una ràpida recuperació per a tots els ferits. Ahora, ha convidat les comunitats cristianes a pregar per les víctimes en les celebracions litúrgiques, encomanant-les al Senyor de la vida i de la pau i posant els qui pateixen sota la protecció de la Mare de Déu dels Dolors.

El papa Lleó XIV ha volgut fer arribar personalment la seva proximitat mitjançant un telegrama adreçat al president de la Conferència Episcopal Espanyola, Mons. Luis Argüello. El Pontífex es declara «profundament apenat» per la «dolorosa» notícia de l'accident i ofereix sufragis pel repòs etern dels difunts, tot pregant per les famílies i els ferits. Des del primer moment, la parròquia

de San Andrés de Adamuz ha obert les portes i s'ha convertit en un veritable «hospital de campanya». El rector, Rafael Prados Godoy, va posar immediatament a disposició les instal·lacions parroquials, aliments i recursos de primera necessitat, i es desplaçà també al centre municipal per col·laborar en l'acolliment dels afectats. Fidels i voluntaris van preparar el temple durant tota la nit amb estufes, mantes i aliments, mentre altres espais parroquials i associatius del poble s'habilitaven per a atendre les necessitats més urgents.

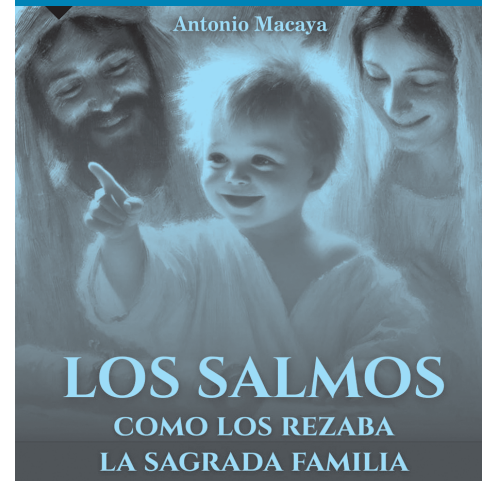
El bisbe de Còrdova, Jesús Fernández, es va posar en contacte amb el rector i amb les autoritats civils per oferir la disponibilitat de la diòcesi, i expressà la seva proximitat a les famílies i als ferits, encomanant-los al Senyor perquè rebin fortalesa i consol en aquests moments de dolor. Al mateix temps, el capellà de l'Hospital Universitari Reina Sofia ha acompanyat espiritualment ferits i familiars amb la seva presència, pregària i suport pastoral.

El llibre

Los salmos como los rezaba la Sagrada Familia

Antonio Macaya Pascual

Didacbook
1008 pp.
69,95 €

El llibre dels Salms és presentat com una escola privilegiada de pregària que permet de parlar amb Déu en totes les circumstàncies de la vida. Recull tota la gamma d'emocions humanes —de l'alegria a l'angoixa, de la lloança a la súplica— i les eleva a la fe, donant veu al creient que s'adreça a Déu amb confiança filial. L'obra no és un estudi acadèmic, sinó el fruit d'anys de meditació i pregària d'un diaca del bisbat de Terrassa que vol ajudar a fer pròpies aquestes oracions mil·lenàries i a descobrir-hi la presència viva de Crist. Els salms seleccionats ofereixen un camí espiritual per al creient, recordant que qui prega amb els Salms mai no està sol, sinó unit a la pregària de l'Església i de Crist mateix.

Sinodalitat per a la missió

Romà Casanova, bisbe de Vic

Aquestes dues paraules poden semblar estranyes per a moltíssima gent i, de fet, ben pocs sabrien donar-hi continuïtat. Però en el camp eclesial ja fa temps que ressonen com a reptes a enfrontar en el canvi d'època en què som immersos. Hem de ser ben conscients que el temps de la «cristiandat» —quan l'ambient era majoritàriament cristià i la cultura empenyia vers els sagraments i la pregària cristiana— ja ha passat. Ara som en uns moments en què impera un «paganisme», en el sentit que Déu no és present en el cor i en la quotidianitat de la vida. El sentit religiós ja no es fa present en els moments crucials de l'existència: néixer, créixer, sexualitat, família, malaltia, mort; sense oblidar els camps de la cultura, l'ensenyament, l'economia, la política. Per a molts dels nostres coetanis Déu no hi és, ni hom l'espera.

En un context postcristià, l'Església està cridada a caminar sinodalment per renovar amb esperit missioner l'anunci de Crist

Aquesta situació en relació amb la fe cristiana enmig dels nostres pobles i ciutats —fins i tot en les nostres mateixes famílies i amistats— no ens pot deixar indiferents. Com a creients hem de tenir presents aquestes paraules seves: *Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la bona Nova. Els qui creuran i es faran batejar se salvaran, els qui no creuran seran condemnats* (Mc 15,15-16). Tots els qui creiem en Crist, després de sentir aquest enviament del Mestre, no podem restar impàvids, com si això no fos per a nosaltres, sinó que hem d'experimentar la santa insatisfacció de veure que no hem fet tot el possible perquè molts s'hagin pogut trobar amb Jesús i, en ell, trobar el sentit de la seva vida. Si guem ben conscients que la manca de sentit en el cor d'una persona solament duu a la buidor, al frec desagradable del

no-res, al desassossec que genera la inconsistència de l'ésser. ¿Ens podem permetre de mirar a un altre costat, cercant culpables d'aquesta situació, sense fer res nosaltres?

L'Església ens convida a esdevenir més i més missioners. Per a ajudar-nos a assolir aquest objectiu, ens demana que ens posem en camí amb altres que tinguin el mateix neguit. Hem de ser capaços de trobar-nos per compartir sinodalment —cercant la voluntat de Déu, a la llum de l'Esperit Sant, en l'escolta de la Paraula de Déu i en el diàleg mutu—, per tal de descobrir els camins a fressar en l'anunci de Crist enmig del nostre món.

Faig una crida, doncs, a tots els qui formem l'Església de Vic a acollir la invitació a constituir grups —en parròquies, arxiprestats, moviments, associacions— que vulguin viure l'experiència de la sinodalitat per a la missió en aquesta terra nostra.

